

Direktiv om ett gemensamt ramverk för företagsbeskattning i Europa 2023/24:FPM10

Finansdepartementet

2023-10-17

Dokumentbeteckning

COM(2023) 532

Europeiska kommissionens förslag till rådets direktiv om ett gemensamt ramverk för företagsbeskattning i Europa

Sammanfattning

Europeiska kommissionen (kommissionen) presenterade den 12 september 2023 ett direktivförslag om ett gemensamt ramverk för företagsbeskattning i Europa (Business in Europe: Framework for Income Taxation, BEFIT). Syftet med förslaget är främst att förbättra den inre marknadens funktionssätt genom att förenkla för företag som bedriver verksamhet över gränserna inom EU. Förenklingen består i att medlemsstaternas 27 olika företagsskattesystem i princip ersätts av ett enda gemensamt system för de företag som omfattas av regelverket. Enligt förslaget ska en gemensam skattebas beräknas för företag i vissa större koncerner inom EU, vilket kommer att möjliggöra förlustutjämning över gränserna. Varje företag som ingår i koncernen och omfattas av regelverket föreslås beskattas för sin del av det samlade skatteunderlaget efter en fördelning per företag som baseras på genomsnittligt skattepliktigt resultat under de tre föregående räkenskapsåren. Det fördelade resultatet tas upp till beskattning enligt nationella regler och skattemässiga justeringar får göras enligt nationell lagstiftning.

För mindre koncerner ska reglerna vara frivilliga att tillämpa. Direktivförslaget innehåller utöver materiella regler även ett administrativt regelverk. Av detta följer bl.a. att företag som omfattas av regelverket i huvudsak ska kunna vända sig till ett lands skattemyndighet. Förslaget innehåller också regler som syftar till att underlätta interna transaktioner, både inom och utanför BEFIT-gruppen.

Enligt förslaget ska företagsbeskattningen harmoniseras i hög grad för vissa företag. Förslaget är långtgående och innebär en stor inskränkning av medlemsstaternas befogenhet på området för direkt skatt. Regeringen är

tveksam till om nyttan med förslaget överväger den nackdel för medlemsstaterna som inskränkningen av befogenheten att införa och behålla egna nationella skatteregler innebär. Det är också viktigt att öppna och exportberoende ekonomiers legitima intressen beaktas. Förslagets påverkan på svensk ekonomi, företag och de offentliga finanserna är därför viktig. Skatteregler bör vara förutsebara, proportionerliga och träffsäkra utifrån syftet. Överlappning av olika regleringar bör så långt möjligt undvikas. Det är generellt sett positivt med åtgärder som förbättrar den inre marknadens funktionssätt och minskar företagens administrativa kostnader. Dock synes den potentiella förenklingen för företagen vara överdriven, och i vissa delar framstår det som att den tillämpning av reglerna som föreslås kan innebära en ökad administration. En orimlig administrativ börda för skattskyldiga, skattemyndigheter eller andra berörda myndigheter ska undvikas. Regeringen anser att det finns betydande osäkerhet kring införandet av ett gemensamt ramverk för företagsbeskattning inom EU och regeringen är skeptisk till ett sådant ramverk.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Arbetet med en gemensam ram för företagsbeskattning har pågått under lång tid. I juli 1999 gav rådet kommissionen uppdraget att göra en studie om företagsbeskattningen och undersöka effekterna av sådana skatteregler som utgör hinder för och verkar avhållande på gränsöverskridande ekonomisk verksamhet på den inre marknaden. Under 2001 beslutade kommissionen om ett meddelande om en strategi för företagsbeskattningen (KOM (2001) 582 slutlig) där slutsatsen drogs att väsentliga hinder på företagsbeskattningens område fortfarande försvårade gränsöverskridande ekonomisk verksamhet inom den inre marknaden.

Kommissionen överlämnade direktivförslaget om CCCTB till rådet den 22 mars 2011, se faktapromemoria 2010/11:FPM96. Den 26 oktober 2016 nylanserade kommissionen ett förslag om CCCTB tillsammans med ett förslag om en gemensam bolagsskattebas (CCTB), se faktapromemoria 2016/17:FPM26. I samband med att de två nya direktiven presenterades drogs 2011 års direktivförslag tillbaka.

Kommissionen tillkännagav den 18 maj 2021 i meddelandet om företagsbeskattning för 2000-talet avsikten att under 2023 lägga fram ett förslag med ett långsiktigt gemensamt ramverk för företagsbeskattningen i EU (Business in Europe: Framework for Income Taxation, BEFIT) i syfte att minska den administrativa bördan, undanröja skattehinder och skapa ett mer företagsvänligt klimat på den inre marknaden, se faktapromemoria 2022/23:FPM108. I meddelandet förklarades att det kommande förslaget skulle bygga vidare på det pågående arbetet inom ramen för IF/OECD med hänsyn till förslag på dels en fördelningsnyckel (pelare 1), dels en gemensam

skattebas (pelare 2). I tillkännagivandet av BEFIT förklarade kommissionen också att förslaget skulle ersätta förslaget om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas (CCCTB).

Förslag till direktiv om ett gemensamt ramverk för företagsbeskattning i Europa (Business in Europe: Framework for Income Taxation, BEFIT) presenterades av kommissionen den 12 september 2023.

1.2 Förslagets innehåll

Kommissionen föreslår i BEFIT-direktivet regler för att fastställa en gemensam skattebas för stora koncerner. Förslaget anknuter delvis till tidigare initiativ på området, såsom CCTB och CCCTB. Förslaget är avsett att tillsammans med förslag till direktiv om att inrätta ett system där hemviststatens skatteregler tillämpas för mikroföretag samt små och medelstora företag förenkla skatteregler för företag inom unionen (se faktagromemoria 2023/24:FPM8). Tillsammans med förslaget har kommissionen också lämnat ett förslag till direktiv om internprissättning (se faktagromemoria 2023/24:FPM9).

Förslaget fokuserar främst på stora koncerner, varför de nya reglerna föreslås vara obligatoriska för koncerner verksamma i EU med en årlig omsättning i koncernen på minst 750 miljoner euro under minst två av de senaste fyra räkenskapsåren. Reglerna ska tillämpas på företag i koncernen där toppmoderföretaget, direkt eller indirekt, innehar minst 75 procent ägande eller rätt till minst 75 procent av vinsten. För att reglerna ska vara obligatoriska för koncerner vars toppmoderföretag är beläget utanför EU ställs vissa ytterligare krav på bl.a. koncernens omsättning. För mindre koncerner föreslås reglerna vara frivilliga att tillämpa.

Beräkning av ett gemensamt skatteunderlag

Enligt förslaget ska ett gemensamt skatteunderlag beräknas för de företag i koncernen som berörs av regelverket (BEFIT-gruppen), vilket medför förlustutjämning över gränserna. Det gemensamma skatteunderlaget (BEFIT-skattebasen) ska beräknas utifrån bokfört resultat per företag i BEFIT-gruppen, efter ett antal skattemässiga justeringar av resultatet.

Varje företag som ingår i BEFIT-gruppen föreslås beskattas för sin del av BEFIT-skattebasen efter en fördelning per företag baserad på genomsnittligt skattepliktigt resultat under de tre föregående räkenskapsåren. Det fördelade resultatet tas upp till beskattning enligt nationella regler och skattemässiga justeringar får göras enligt nationell lagstiftning.

Den föreslagna fördelningsregeln är tänkt att gälla under en övergångsperiod. Kommissionen får under perioden 1 juli 2028–30 juni 2035 lämna ändringsförslag till direktivet bestående av en ny metod för fördelning av BEFIT-skattebasen. Tills dess att en ändring har trätt i kraft ska den föreslagna fördelningsregeln för övergångsperioden fortsätta att gälla.

För att underlätta tillämpning av armlängdsprincipen vid transaktioner med närstående företag utanför BEFIT-gruppen (dvs. närstående företag som inte uppfyller kravet på minst 75 procent ägande/rätt till vinst eller t.ex. har hemvist utanför EU) föreslås för vissa transaktioner ett ”trafiksignalsystem”. Enligt detta förenklade riskbedömningssystem ska medlemsstaterna, utifrån riktmärken för distributions- och tillverkningsverksamhet som ska fastställas av en expertgrupp, bedöma risken i transaktioner som rör viss distributions- och tillverkningsverksamhet som låg, medel eller hög. Medlemsstaterna föreslås vidta lämpliga åtgärder efter den riskbedömning som görs – låg risk innebär att medlemsstaterna inte bör utreda verksamheten närmare, verksamhet som bedöms utgöra hög risk kan granskas eller utgöra objekt för revision.

One-Stop-Shop - BEFIT-information och individuell skattedeklaration

Toppmoderföretaget i en BEFIT-grupp föreslås lämna BEFIT-information (*BEFIT information return*) för hela gruppen. Om toppmoderföretaget inte är beläget i en medlemsstat så utser BEFIT-gruppen ett företag som är beläget i en medlemsstat som ska ansvara för att lämna BEFIT-information. BEFIT-information ska lämnas till den behöriga myndigheten där toppmoderföretaget eller ansvarigt företag har skatterättslig hemvist. BEFIT-informationen ska lämnas senast fyra månader efter utgången av räkenskapsåret i den aktuella medlemsstaten. Av informationen ska bland annat framgå det preliminära framräknade skatteresultatet för varje medlem i BEFIT-gruppen, BEFIT-skattebasen för gruppen och den till varje medlem fördelade delen av BEFIT-skattebasen. När BEFIT-informationen lämnats in till behörig myndighet ska myndigheten direkt överföra informationen till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där BEFIT-gruppen har sin skatterättsliga hemvist eller ett fast driftställe.

Varje företag som ingår i BEFIT-gruppen ska lämna en individuell skattedeklaration (*individual tax return*) där företaget ska deklarerat sitt fördelade resultat. Deklarationen ska lämnas till den behöriga myndigheten där företaget har sin skatterättsliga hemvist eller ett fast driftställe. Deklarationen ska lämnas in inom tre månader från det att företaget fått information om att deras BEFIT-information godkänts av BEFIT-teamet (se nedan). Om företaget ingår i en nationell BEFIT-grupp ska deklarerationen lämnas in senast åtta månader efter räkenskapsårets utgång. Ett individuellt beskattningsbeslut (*individual tax assessment*) ska utfärdas i enlighet med deklarerationen. Om nödvändigt kan den behöriga myndigheten utfärda ett justerat beskattningsbeslut, vilket sedan ska delas med behöriga myndigheter via BEFIT-teamet.

BEFIT-team

Ett BEFIT-team bestående av representanter för samtliga berörda medlemsstaters skattemyndigheter där BEFIT-gruppen bedriver verksamhet ska sammankallas inom en månad från det att BEFIT-informationen lämnats in. BEFIT-teamet kommer dela information och samarbeta i ett särskilt verktyg som kommissionen kommer att ta fram. BEFIT-teamets uppgift är bland annat att undersöka fullständigheten och riktigheten i BEFIT-informationen som lämnats in. Samförstånd gällande BEFIT-informationen ska försöka att uppnås inom fyra månader.

Revision och överprövning

De behöriga myndigheterna kan initiera och koordinera revisioner av BEFIT-gruppens medlemmar som har sin skatterättsliga hemvist i medlemsstaten eller om det finns ett fast driftställe. De behöriga myndigheterna kan också genomföra gemensamma revisioner i enlighet med bestämmelserna i rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning. Om revisionen påverkar den fördelade BEFIT-skattebasen ska en reviderad BEFIT-information utfärdas och delas, genom BEFIT-teamet, med alla berörda medlemsstaters behöriga myndigheter. De behöriga myndigheterna ska då utfärda justerade beskattningsbeslut i enlighet med den reviderade, fördelade BEFIT-skattebasen. Några justerade beskattningsbeslut ska dock inte utfärdas om skillnaden på den fördelade skattebasen som framkommer genom revisionen inte överstiger det lägsta av 10 000 euro eller 1 procent av BEFIT-skattebasen.

Förslaget innehåller även särskilda bestämmelser om överprövning (*administrative and judicial appeals*) avseende BEFIT-information och individuella beskattningsbeslut. Vid justering ska information skickas via BEFIT-teamet. Även när det gäller överprövning finns begränsningar att skillnaden som framkommer vid prövningen måste överstiga det lägsta av 10 000 EUR eller 1 procent av BEFIT-skattebasen för att medföra ändringar i beskattningsbesluten.

Sanktioner

Sanktioner ska införas för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits för att genomföra direktivet. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Kommittéförfarande m.m.

Enligt direktivförslaget ska kommissionen få rätt att anta delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget. Denna behörighet föreslås gälla för uppdatering av bilagorna när nya företagsformer och skatter tillkommer samt för fastställande av närmare regler om anpassning av det preliminära skatteresultatet för försäkringsföretag.

För att tillförsäkra enhetliga villkor vid genomförande av direktivet föreslås kommissionen genom s.k. kommittéförfarande ("kommittologi") även få behörighet att föreskriva närmare regler om riktmärken för distributions- och tillverkningsverksamhet samt om kommunikation inom BEFIT-teamet.

Kommissionen föreslår att regelverket som presenteras i BEFIT-direktivet ska vara obligatoriskt för företag som tillhör en koncern av en viss storlek. För övriga företag ska det vara frivilligt att tillämpa systemet. Den föreslagna gemensamma skattebasen ska fungera parallellt med det nationella företagskattesystemet som gäller för de företag som inte omfattas av direktivet. Vid ett sådant scenario bör i princip inte några materiella ändringar behövas i den nu befintliga nationella lagstiftningen för företagsbeskattnings. En hel del ändringar behöver dock göras för att reglera vad som ska gälla när företagen går in och ut ur de parallella systemen. Vidare kommer själva implementeringen av ett sådant system att innebära ett betydande arbete eftersom det innebär att ett helt nytt, parallellt, system för företagsbeskattnings samt ett administrativt ramverk för beskattningen måste införas. Det är i dagsläget inte möjligt att överblicka vilka ändringar i övriglagstiftning som kan aktualiseras vid ett genomförande av direktivförslaget.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Kommissionen har tagit fram en konsekvensanalys av förslaget (Commission staff working document impact assessment report SWD/2023/308 final). Kommissionen presenterar dock inte någon analys av hur förslaget påverkar respektive medlemsstat.

Kommissionen menar att fördelarna överväger nackdelarna med förslaget. Den största vinsten är den förenkling av företagsskattereglerna i EU som de harmoniserade reglerna medför och att företagen därigenom får lägre kostnader för skatteadministration och regelefterlevnad. Detta bedöms i sin tur leda till högre investeringar och högre tillväxt samt skapa förutsättningar för långsiktigt hållbara skatteintäkter för medlemsstaterna.

Kommissionen bedömer vidare att förslaget kommer att ge upphov till kostnader för företagen i form av ökade löpande administrativa kostnader och kortsiktiga kostnader för att sätta sig in i det nya regelverket, utbilda personal och uppdatera sina it-system. Kommissionen menar dock att det är svårt att bedöma hur stora dessa kostnader blir eftersom det inte finns några liknande åtgärder att jämföra med och för att det saknas tillförlitliga data som kan användas i analysen.

Enligt kommissionen har förslaget budgetpåverkan. Ett särskilt kommunikationsverktyg ska utvecklas för att underlätta det samarbete som kommer att krävas mellan medlemsstaternas skattemyndigheter. Kommissionen bedömer att detta verktyg kommer att kosta 600 000 euro per år. Första året tillkommer även 300 000 euro i utvecklingskostnader. De ökade kostnaderna föreslås finansieras inom ramen för EU:s Fiscalisprogram.

Regeringen bedömer att direktivet kommer att få betydande konsekvenser för medlemsstaternas skatteadministrationer. Vilka kostnader det kommer att innebära för Skatteverket är för dock tidigt att överblicka. Kostnader som förslaget kan leda till för den nationella budgeten ska finansieras i linje med de principer om neutralitet för statens budget som riksdagen beslutat om (prop. 1994/95:40, bet. 1994/95:FiU5, rskr. 1994/95:67). Om utgiftsdrivande åtgärder på EU-budgeten skulle bli aktuella ska dessa finansieras genom omprioriteringar i den fleråriga budgetramen (MFF).

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Enligt förslaget ska företagsbeskattningen harmoniseras i hög grad för vissa företag. Förslaget är långtgående och innebär en stor inskränkning av medlemsstaternas befogenhet på området för direkt skatt. Regeringen anser att det är viktigt att nyttan av att ha harmoniserade skatteregler på det här området vägs mot den inskränkning av medlemsstaternas möjligheter att införa och behålla egna nationella skatteregler som en harmonisering medför. Detta gäller inte minst det nationella intresset att beskatta för att kunna finansiera välfärd och trygghet. Det är också viktigt att öppna och exportberoende ekonomiers legitima intressen beaktas. Förslagets påverkan på svensk ekonomi, företag och de offentliga finanserna är därför viktig. Skatteregler bör vara förutsebara, proportionerliga och träffsäkra utifrån syftet. Överlappning av olika regleringar bör så långt möjligt undvikas. En orimlig administrativ börda för skattskyldiga, skattemyndigheter eller andra berörda myndigheter ska undvikas. Regeringen är sammanfattningsvis tveksam till om nyttan med förslaget överväger den nackdel för medlemsstaterna som inskränkning av befogenheten att införa och behålla egna nationella skatteregler innebär.

Det är generellt sett positivt med åtgärder som förbättrar den inre marknadens funktionssätt och minskar företagens administrativa kostnader. Dock synes den potentiella förenklingen för företagen vara överdriven, och i vissa delar framstår det som att den tillämpning av reglerna som föreslås kan innebära en ökad administration. Förslaget, som är omfattande och komplext, måste analyseras noggrant. Bl.a. behöver det undersökas hur det föreslagna systemet för interprissättning påverkar koncerner och samverkar med övriga regler. Systematiken för beräkning av ett gemensamt skatteunderlag, regler för förlustutjämnning samt fördelningsnyckelns utformning behöver utredas närmare. Dessutom behöver det analyseras om det är motiverat att kommissionen ska ges möjlighet att anta delegerade akter i den omfattning som anges i förslaget. Kombinationen av en gemensam skattebas och olika nationella skattebaser behöver också analyseras, bland annat med avseende på den administrativa bördan. Mot denna bakgrund anser regeringen att det finns betydande osäkerhet kring införandet av ett gemensamt ramverk för

företagsbeskattning inom EU och regeringen är skeptisk till ett sådant ramverk.

2023/24:FPM10

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaternas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Direktivförslaget har remitterats den 27 september 2023 och remisstiden går ut den 20 december 2023. Remissinstansernas ståndpunkter är ännu inte kända.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Enligt art. 115 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) beslutas skattefrågor med enhällighet i rådet, efter att Europaparlamentet och ekonomiska och sociala kommittén har hörts.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen

Kommissionen anser att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen eftersom frågan är av sådan art att den kräver ett gemensamt initiativ på hela den inre marknaden.

Kommissionen lyfter fram att regelpaketet åstadkommer regelförenklingar som överensstämmer med reglerna i minimibeskattningsdirektivet. Nuvarande skillnader mellan de olika skattesystemen i medlemsstaterna skapar orättvisa och osäkerhet vilket har en negativ effekt på den inre marknads funktion eftersom de avskräcker från gränsöverskridande investeringar och investeringar i den gemensamma marknaden. Skillnaderna i skattesystemen kan enligt kommissionen också leda till oönskad dubbel icke-beskattning och oavsiktliga skattefördelar. Problemen är gemensamma för alla medlemsstater och bedöms av kommissionen inte kunna åtgärdas på ett effektivt sätt enbart genom nationella åtgärder. Samarbete och bilaterala åtgärder för att undanröja problem som uppkommer på grund av skillnader i nationella skattesystem bedöms som ineffektivt av kommissionen, som framhåller att enbart ett unionsomfattande initiativ med gemensamma regler varaktigt kan undanröja oönskade skillnader mellan nationella skattesystem.

Enligt kommissionen är ett gemensamt regelverk lämpligt eftersom det skulle öka rättssäkerheten för företagen samtidigt som den administrativa bördan minskar. Ett gemensamt regelverk skulle enligt kommissionen också öka den inre marknadens konkurrenskraft och säkerställa att företag kan säkra finansiering oberoende av var de är belägna. För att åstadkomma detta och för att förebygga potentiella risker för skatteundandraganden behöver förslag till harmonisering på området läggas fram i form av ett förslag till direktiv.

Regeringen vill inledningsvis framhålla att medlemsstaternas befogenhet på skatteområdet måste värnas när det gäller direkta skatter. Det gäller bland annat möjligheten att kunna införa och behålla egna nationella regler. Det faller inom ramen för varje medlemsstats nationella befogenhet att säkra välfärden genom att ta ut och använda skatteintäkter på lämpligt sätt. Företagsbeskattningen är nära integrerad med både andra delar av skatteområdet och med medlemsstaternas ekonomiska och politiska förhållanden. Generellt sett är medlemsstaterna bättre lämpade att bedöma och överblicka hur företagsbeskattningen bör utformas för att nå politiska och ekonomiska mål. Nationella företagsskattesystem är generellt sett utformade på ett sätt som passar näringslivsstrukturen i varje enskild medlemsstat (bank och finans, industri, jordbruk etc.). Det kan därför hävdas att det finns en risk för att BEFIT-förslaget i stället för vad kommissionen anför skulle minska konkurrensen och därmed negativt påverka produktiviteten i EU. Regeringen anser att medlemsstaterna är bäst lämpade att bedöma och överblicka hur företagsbeskattningen och regelverk för beskattning av koncerner bör utformas.

Enligt subsidiaritetsprincipen ska unionen, på de områden där den inte har exklusiv befogenhet, vidta en åtgärd endast om och i den mån målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå. Regeringen anser att det är positivt med åtgärder som förbättrar den inre marknadens funktionssätt. Det är även positivt om mismatchningar och snedvridningar på den inre marknaden skulle minska genom ett samordnat tillvägagångssätt samt att skatteundandraganden motverkas. Regeringen håller med kommissionen om att vissa av de fördelar med förslaget som lyfts fram för företagen bäst skulle uppnås genom lagstiftning på EU-nivå. Det gäller exempelvis förslaget på gränsöverskridande förlustutjämnning och i viss mån administrativa förenklingar med anledning av t.ex. minskade dokumentationskrav och att enbart toppmoderföretaget behöver lämna BEFIT-information.

Regeringen vill samtidigt framhålla att utgångspunkten för samarbetet inom EU är att skattebasen för inkomstskatt bestäms nationellt. Varje skillnad mellan olika medlemsstaters skattesystem innebär därför inte i sig att det finns hinder för den inre marknaden eller att det är fråga om orättvis konkurrens. Vidare bedöms inte en förändrad skattefördelning vara nödvändig för att den inre marknaden ska fungera bättre. Enligt regeringens

bedömning framstår förslaget potentiella förenkling för företagen som överskattad. I sammanhanget bör det även framhållas att antagandet av direktivet mot skatteundandraganden är ett viktigt steg när det gäller motverkande av skatteundandraganden på den inre marknaden, vilket är ett av de syften som kommissionen anger med förslaget. Det finns skäl att ifrågasätta om gemensamma företagsskatteregler skulle tillföra sådana fördelar utöver vad som redan följer av direktivet mot skatteundandraganden att det vägs upp av nackdelen av en inskränkning av den nationella befogenheten. Med hänsyn till dessa omständigheter finns det skäl att ifrågasätta om det behövs ett EU-gemensamt regelverk på det här området för att uppnå dessa mål.

Även om invändningar kan riktas mot delar av förslaget i subsidiaritets-hänseende, anser regeringen sammantaget att det inte finns skäl att ifrågasätta kommissionens bedömning att förslaget på ett EU-gemensamt ramverk för företagsbeskattningen är förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Proportionalitetsprincipen

Enligt kommissionen är förslaget i linje med proportionalitetsprincipen och går inte längre än syftet att säkerställa den lägsta skyddsnivå som krävs för den inre marknaden. Kommissionen bedömer att förslaget är begränsat till vad som har bedömts som absolut nödvändigt, det avser inte en fullständig harmonisering av företagsskattesystemen utan begränsas till gemensamma regler som syftar till att fastställa den skattepliktiga inkomsten för stora koncerner. För övriga som skulle kunna påverkas av reglerna ska de vara frivilliga. Skattesatser och tillämpning av reglerna, inklusive möjlighet att justera det fördelade resultatet enligt nationella skatteregler, kommer att stanna kvar hos medlemsstaterna.

Kommissionen betonar att reglerna som föreslås i BEFIT-direktivet har utformats för att vara enhetliga med reglerna om global minimibeskattnings, vilket innebär att kostnaderna för implementering för både företag och medlemsstater kan hållas nere. Initiala kostnader av förslaget bedöms av kommissionen vägas upp av framtida besparingar och en förenklad administration som på lång sikt kan underlätta resursallokeringen för både företag och nationella skattemyndigheter. Mot denna bakgrund anser kommissionen att förslaget inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål och att förslaget därför är förenligt med proportionalitetsprincipen.

Enligt proportionalitetsprincipen ska unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen.

Regeringen är ytterst tveksam till om skälen för ett införande av gemensamma regler för att fastställa skattepliktig inkomst för gränsöverskridande koncerner uppväger den begränsning i handlingsfriheten att utforma företagsskatteregler anpassade efter nationella förutsättningar som förslaget innebär. Sverige har i dag effektiva regler (och skatteavtal) för hantering av bl.a. dubbelbeskattnings och koncerninterna internprissättnings-

situationer. Sverige deltar redan i flera gränsöverskridande samarbeten som syftar till effektivare regler och att säkra skattebasen vid gränsöverskridande situationer.

Vid beräkning av BEFIT-skattebasen föreslås i direktivet att skattemässiga justeringar ska göras av de berörda företagens bokförda resultat för att beräkna ett preliminärt resultat för varje företag. Dessa preliminära resultat läggs sedan samman till en gemensam skattebas. Efter fördelning av den gemensamma skattebasen till företagen i BEFIT-gruppen får justeringar göras av det fördelade resultatet enligt nationella bestämmelser. Detta torde innebära att två skatteberäkningar behöver göras av företag som tillämpar BEFIT-regelverket – en för att räkna fram ett preliminärt resultat inför sammanläggningen till en gemensam skattebas och därefter en slutlig skatteberäkning enligt nationella regler. Denna aspekt av förslaget framstår inte som att det kommer att bidra till att minska företagens administrativa börda och de förenklande aspekterna med förslaget som kommissionen lyfter fram kan därför ifrågasättas. Arbetet i så kallade BEFIT-team i samband med granskning av BEFIT-information förefaller också att riskera att ta betydande tid och resurser i anspråk av de nationella skattemyndigheterna.

BEFIT-regelverket föreslås vara frivilligt att tillämpa för mindre koncerner vilket kan uppmuntra sådana koncerner att räkna på skattekonsekvenserna enligt nationell lagstiftning och enligt tillämpning av reglerna som föreslås i direktivet.

I fråga om det ”trafiksignalsystem” som föreslås för företag utanför BEFIT-gruppen framstår det enligt regeringens tidiga bedömning som att det förvisso skulle kunna underlätta riskbedömningen av koncerninterna transaktioner, men regeringen ser svårigheter i att fastställa föreslagna nivåer för utvärdering av risk som hög, medel eller låg enligt en metod som samtliga medlemsstater kan acceptera.

Sammantaget anser regeringen att mycket talar för att BEFIT-förslaget, som föreskriver en stor mängd regler på ett område där det är viktigt att bevara nationellt självbestämmande, går utöver vad som är nödvändigt för att skydda den inre marknaden. Mot den bakgrunden ifrågasätter regeringen om förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Det är för närvarande oklart om det spanska ordförandeskapet kommer att prioritera förslaget under sitt ordförandeskap från den 1 juli till och med den 31 december 2023. Förslaget har behandlats i rådets arbetsgrupp för skattefrågor (direkt skatt) den 29 september 2023.

Det är ännu inte känt när Europaparlamentet kommer att påbörja sin behandling av förslaget. Europaparlamentets utskott för ekonomiska och finansiella frågor (ECON) är ansvarigt utskott för ärendet 2023/0321 (CNS).

4.2 Fackuttryck/termer

Armlängdsprincipen – Internationellt vedertagen princip för prissättning av transaktioner mellan närstående företag i olika länder. Principen innebär att nämnda transaktioner ska ske på marknadsmässiga villkor.

BEFIT – Ett gemensamt ramverk med inkomstskatterättsliga regler för företagsbeskattning i Europa.

BEFIT-grupp – En undergrupp av en koncern bestående av företag med hemvist inom EU som uppfyller vissa förutsättningar avseende ägarskap eller rätt till vinst (BEFIT group).

BEFIT-information – Information som ska lämnas för en BEFIT-grupp där det bland annat ska framgå det preliminära framräknade skatteresultatet för varje medlem i BEFIT-gruppen, BEFIT-skattebasen för gruppen och den till varje medlem fördelade delen av BEFIT-skattebasen (BEFIT information return).

BEFIT-skattebas – Det gemensamma skatteunderlaget för BEFIT-gruppen (BEFIT tax base).

BEFIT-team – En grupp som består av representanter för samtliga berörda medlemsstaters skattemyndigheter där BEFIT-gruppen bedriver verksamhet som ska agera som delegater.

CCTB – En gemensam bolagsskattebas på EU-nivå (common corporate tax base)

CCCTB – En gemensam konsoliderad bolagsskattebas på EU-nivå (common consolidated corporate tax base)

Internprissättning - Prissättning av transaktioner mellan närstående företag med hemvist i olika länder.

Delegerad befogenhet – Befogenhet som delegeras från lagstiftaren (Europaparlamentet och rådet) till kommissionen, regleras i artikel 290 EUF-fördraget. Delegerad befogenhet kan endast tillämpas om befogenheten härleds från en lagstiftningsakt. Den delegerade befogenheten kan endast tillämpas på akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av den lagstiftningsakt den är knuten till.

Delegerad akt – Akt antagen av kommissionen med delegerad befogenhet.

Kommittéförfarande ("kommittologi") – Innebär att kommissionen måste samråda med särskilda kommittéer när den genomför EU-lagstiftning i enlighet med det uppdrag som lagts fast i respektive rättsakt. Kommittéerna

består av experter från EU:s medlemsstater och möjliggör för kommissionen att föra en dialog med förvaltningarna i medlemsstaterna innan den vidtar genomförandeåtgärder samtidigt som systemet garanterar medlemsstaternas kontroll över kommissionens genomförandebefogenhet.

"Kommittéordning" eller *"Kommittéväsende"* – De olika typer av kommittéer som finns.

Konsoliderad – Ett gemensamt skattemässigt resultat beräknas för alla EU-företag i koncernen som uppfyller villkoren för konsolidering, vilket innebär en gränsöverskridande kvittning av vinster och förluster.

Trafiksignalsystem – Ett förenklat riskbedömningsystem för att underlätta tillämpning av armlängdsprincipen (traffic light system).